

R.M.K. III.
1668

THESES THEOLOGICÆ

DE

CHRISTI DU ABUS

NATURIS EARUMQUE

PERSONALI UNIONE.

M. K. III.

1668a

QVAS

RMK III. 1668/a.

In celeberrimâ Argentoratensium

Univerſitate

Auſpicijs Christi deavbgaru

SUBPRÆSIDIO

VIRI

Plurimum Reverendi, Excellentissimi,

Praclarissimi,

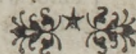
DN. JOHANNIS SCHMIDII, SS.
THEOL. DOCT. ET P. P. CELEBERRIMI,

Conventus Ecclesiastici Præſidis longè meritissimi,
Facultatis Theologicae h. t. DECANI, Patroni, Fautoris
atque Evergetæ ſui omni honoris & obſervantiæ
cultu ævum ſuſpiciendi,

Publicè pro viribus & ingenij tenuitate defendere
conabitur

DANIEL KLESCH, Iglowiâ Hungarus.

Ad diem Mensis Januarij
horis locoq; solis.

ARGENTINÆ,

Typis FRIDERICI SPOOR,

M DC XLVI.

VIRIS

Generosa Nobilitate, Reverenda Dignitate, Amplitudine,
Excellentia, Consilio & Autoritate, Meritorum Claritate, rerum
variarum usu & Experientia Conspicuis,
Eminentissimis,

- DN. FRIDERICO Bobsa Sittaw.
- DN. STANISLAO HORLERO, Pastori apud Iglouenses
& 24. Regalium Seniori longè meritissimo.
- DN. DAVIDI FROELICHIO, S. C. Rq; M. per Hungariam
ac potissimas Germaniæ partes Astronomo Practico dexterrimo,
Mathematico celeberrimo, Polyhistori & Philologo laboriosissimo.
- DN. BLASIO PUTSCHERO, Civi & Senatori de Republ.
Leutschov. benè merito, Mitradelpho suo honorando.
- DN. SAMUELI DÜRNERO, Symmistæ apud Eperientes vigilantissimo,
Affini & Cognato suo colendissimo.
- DN. DANIELI PESCHKOVIO, Scholæ Rosnavviensis Moderatori dexterrimo,
Affini suo ævum suspiciendo.
- DN. DANIELI KLESCH, Civi Casareopolitano, patrueli suo observando.
- DN. GREGORIO KLESCH, Civi Eperient. Fratri suo Germano.

Academicas hasce studij Theologici primitias

In { debite observantiæ signum,
gratitudinis pignus,
studiorum patrocinium,
amoris & amicitia testimonium,
strenam deniq; commendatricem,

Offert atq; litat

DANIEL KLESCH,
Igló-Hung.

MUSEUM HUNGARICUM
II. Nyomat. Budapest.
1912 394.

Logm.
128

Quæ An Christus sit avlotheob? & perdybunt: Vel omnia avlotheob
 apponitur dependentia vel communicationi. Si illi, Christus
 est avlotheob, quia est eus æque independentis ut pater. Sin hinc
 Non est avlotheob quia habet Effentia à Patre sib; communi
 catam: Effentia divine que est in filio est à se, quanquam
 filius esse non sit à se, sed De; De; Deo etc: Christus à seipso
 De; est quavis non à se ipso
 Christus Deus h. r. ad Rom. 9. 5
 Ubi tamen non ex nudo nomine argu. Non enim vis q; in se
 appellat De; De; est hinc est in his verbis quidam
 sit super oia, veritatem veram, Christus à inter pater
 longe h; ora exaltat; est Ephes. 1. 21. Sed. De; avlotheob

THESIUM THEOLOGICARUM
De
CHRISTI DUABUS NATURIS EA-
rumq; personali Unione.

I.

Emo nobilissimum Christiani nomen ritè
gesserit, nisi eum, à cuius nomine sic appel-
latur, *Christum Jesum*, è Scripturis sacris
probè agnoverit.

II. Est autem is *proprius & unigenitus*
aterni Patris coaternus Filius, qui in tempo-
ris plenitudine ex *Maria virgine humanam assumpsit natu-
ram*, & in mundum *verus homo natus est*, ut *humanum ge-
nus peccato perditum, redimeret*.

III. In quo duo consideranda veniunt, *Persona &
Officium*.

IV. In *persona* (de quâ solâ nunc agere nobis consti-
tutum est) spectanda tum *distincte in eâ nature*, divina &
humana, tum earundem *hypostatica Unio*.

V. Est enim, quod primum, Christus non Deus tan-
tum, nec tantum homo, sed *θεάνθρωπος & Deus-homo*.

VI. Deum esse evidens est ex *I. Nominibus Divinis*,
tribuitur enim Christo Jesu nomen *אלהים* *Psal.* 45, 7, 8.
אֱלֹהִים *Esa.* 9, 8. *יהוה* *Esa.* 4, 4. 45, 17. *Exod.* 17, 2. *coll.* *I. Cor.* 10, 9.
Pf. 102, 26. *Heb.* 1, 10. Dicitur *θεός* *Ioh.* 1, 1. *Aët.* 20, 28. *θεός μέγας*
Tit. 2, 13. *εληθινός θεός* *I. Ioh.* 5, 21. *θεός ἐπι πάντων εὐλογητός* *Rom.* 9, 5.
κύριος & *Ioh.* 20, 28. *Iude* v. 4. *βασιλεὺς βασιλείων* *Apoc.* 19, 16.

VII. *II. Divinis attributis. Aeternitate*, *Joh.* 1, 1. *Mich.*
5, 2. *Heb.* 13, 8. *Apoc.* 1, 7. *Immutabilitate*, *Heb.* 1, 11, 12. *Pf.* 102, 26
Heb. 13, 8. *Immortalitate*, *Aët.* 3, 15. *Ioh.* 14, 6. *Omnipotentia*
Apoc. 1, 8. *Omniscientia*, *Matth.* 11, 27. *Ioh.* 2, 25, 16, 30. 21, 17. &c

VIII. *III. Proprietate Filij Dei personali*, quæ est, quod
à Patre aeterno genitus ab aeterno *Pf.* 2, 7. *Heb.* 1, 5. Diciturq;
Filius Dei, *Pf.* 2, 7. *Filius Unigenitus*, *Ioh.* 1, 14. 3, 16. *Proprius*,

Nonna Iehovah est proprium ac fortiale Dei nomen quod illi ipsi Deus
tribuit *Exod.* 6, 3. et *Esa.* 42, 8. Omnes denique propheta
amen, יהוה ut Deo proprium attribuerunt. *Moses* *Exod.* 15, 3. c. 34, 14
David *Ps.* 68, 5. *Jerem.* 10, 16. *Elias* *I. Reg.* 18. Si Iehovah. *Dei*
sceleris enim

Christum esse filium Dei ab aeterno Patre genitum, non quidem ex
facti in Sen Sacris quaedam verba formalia, ita junctim accepta sed utique
rebet loci *Ps.* 2, 7. coll. *Heb.* 1. non tamen ex verbo *hodie* argumentum
sed ex fundamento filiationis, quod est ipsa generatio

Rom. 8. 32. *Primogenitus*, Heb. 1. 6. λόγος; Ioh. 1. 1. χαρακτὴς τῆς ὑποστάσεως Patris Col. 1. 15. ἀπὸυασμα τῆς δόξης αὐτοῦ, Heb. 1. 3. *Spirans cum Patre ab æterno Spiritum Sanctum*, Rom. 8. 10. Gal. 4. 6. 1. *Thef.* 2. 8. &c.

IX. *IV. Divinis operibus*; quæ tum *Generaliter* Christo tribuuntur, Ioh. 5. 17, 19, 20, 21. tum *in specie* Creatio, Ioh. 1. 3. Col. 1. 16. *Conservatio*, Heb. 1. 3. Ioh. 5. 17. *Miracula varia* ab Evangelistis consignata.

X. *V. Divino cultu*, Ioh. 5. 23, 14, 1. Esa. 11. 10. 45, 23. Rom. 9. 1, 5. Apoc. 5. 13.

XI. *Hominem* etiam esse & quidem verum, perfectum, naturalem ratione essentialium & naturalium partium, probant, quod *I. vocatur Homo*, 1. Tim. 2. 5. *Filius Hominis*, Matth. 8. 20, 16, 13. *Caro*, Joh. 1. 14. *Filius Abrahamæ*, *Filius David*, Matth. 11. *Semen Mulieris*, Gen. 3. 15. *Semen Abrahamæ*, Gen. 22. 18. *Davidis*, 2. Sam. 7. 2. *Fructus lumborum Davidis*, Act. 2. 30. *Ventris Davidis*, Pf 89. 36. *Ventris Mariæ*, Luc. 1. 42.

XII. *II. Dicitur habere hominis veri Essentialia partes*; *Animam*, Matth. 20. 28. 26, 38. Luc. 23. 46. *Corpus*, Col. 1. 22. Luc. 24. 39.

XIII. *III. Affectiones humana ipsi tribuuntur*. *Conceptus* est, Matth. 1. 20. Luc. 1. 35. *Natus* est, Luc. 2. 11. *Sitivit*, Joh. 4. 7. *Esurivit*, Matth. 4. 2. *Contristatus*, Matth. 26. 38. *Lacrymatus* est, Luc. 19. 41. *Joh. 11. Exultavit*, Matth. 11.

XIV. *IV. Operationes veri hominis edidit*, tum naturales, ut sunt *edere*, *bibere*, tum animales, *videre*, *audire*, *tangere*, &c. tum rationales, *intelligere*, *proficere sapientiâ*, *ratiocinari*, &c.

XV. *Hæ duæ nature*, (quod alterum) in ipso personaliter unitæ sunt ita, ut sit una persona, non duæ personæ, unus Christus, non duo Christi.

XVI. Dum dicimus, *personaliter*, repudiamus modum *Unionis* ὑποστατικόν, quasi Deus, ipse persona, homini etiam

Ita 4. 14. 22. 23. Non enim Jehovah Xp̄m tribuitur. Cui quo confertur Gen 14. 11 Phil. 2. 10. Unde sic arguitur. Cui flecketur omni genit et omnis lingua confitebitur is est Jehovah, creator cæli, fortis, terrarum et ultra quæ non est Reg. Atq. Chy. etc. E.

non est deus filius sui
Rom. 8. 3. in similitudine carnis peccati, et Phil. 2. 6. in forma peccati
hæc non sunt de ipsa humanitatis essentiali sed de formali eius conditione
intelligenda
Hum. nat. Xp̄i est ἐρωγσατος καὶ ἀρωγσατος non τὸ ὄψοφαι
ἄπρια personaliter in Cōm. nat. nostrā imperfectior est
Alia est questio de dimensionibus corporis humani alia est
rursus questio de localitate
Corpus Christi dicitur esse in scribi vel in localitate Essentiali, scilicet
quod idem est, natura sua termini vel loco, qui circumferentia
habet corpus spacio forissecus ambiente p. 219

Ad naturam in perfectionem. Inim nati accepta dicitur
Gratia, Gratia Unionis et Gr. Habituali, ea
scilicet assignata sive qualitates donorum supernaturalium que
nat. hinc obtigerunt et eiden subiective insunt. et virtutes

Essentialis sive Substantialis, in tan phisicis resp.
et forma fit completum adan quam
per phisicis qui in sacro S. trij. loca inueniuntur

9.

etiam personæ assisteret : Qua ratione quidem varia in mundo corpora, vel naturâ, vel arte conjunguntur. Personæq; personæ assistere solet.

XVII. Repudiamus etiam modum Unionis κατὰ συμβεβηκός sive accidentalem, neq; enim substantiæ est & accidentis, sed duarum naturarum ; & harum non accidentaliter, sed ita unitarum, ut terminus sit ὑπόστασις non accidēs.

XVIII. Neq; tamen etiam Unionem κατὰ σύγκρισιν aut μεταβολῶν inducimus, quippe piè assentientes Catholico symbolo, neq; divinitatem in humanitatem, neq; humanitatem in divinitatem conversam, aut utramque confusam esse.

XIX. Nam λόγος ita factus est σὰρξ, ut manifestatus sit in eâ ; non itaque cum eâ confusus aut in eam conversus est & σὰρξ à λόγῳ ita assumpta est, ut tamen talis adhuc sit, qualem habent pueri. Ergo neque hæc aut in divinitatem absorpta, aut cum eâ confusa est.

XX. Equidem Patrum quidam Essentialem vocant, non tamen sublimissimam Unionem deprimentes, sed humilem vocem sublimantes, i. e. certo modo tanto mysterio accommodantes, eo sc. quem Damasc. explicat : dicens: εἰσιώδη φημὲν τῶν ἐνωσιν τέτ' ἐσὶν ἀληθῆ καὶ κατὰ φαντασίαν, εἰσιώδη δ' ἐξ, ὡς δύο οὐσεων ἐπιλεσεσῶν μίαν σύνθετον φύσιν ἀλλ' ἐνωθειῶν ἀληθῆ καὶ ἀληθειαν εἰς μίαν ὑπόστασιν σύνθετον h. e. *Essentialem dicimus Unionem quod est, veram non apparentem Essentialem non quasi due nature constituerent unam compositam naturam, sed quod unita sibi invicem verissimè in unam compositam personam.*

XXI. Quemadmodum & iidem naturalem nominant, non quod in unam naturam factâ compositione, neq; quod secundum & per naturæ cursum, sed quod inter naturas ipsas factâ unione contigerit supernaturali & modo, & causâ, divinis scil. & incomprehensibilibus.

XXII. Neq; integram admittimus ; Totum enim

Christum ut libenter confitemur duabus naturis constantem; ita partes integrantes naturas vocare abhorremus; Num enim extra Unionem λόγος mutilus aut mancus fuit, aut per assumptionem carnis è perfectionis suæ sublimitate motus est? Quâ verò tandem ratione humanum corpus cum divinitate λόγος conglutinabitur? Anima rationalis & corpus ejus, totum quidem & integrum hominem constituunt, neque tamen partes integrantes aut unio ipsorum integralis vocari potest aut debet. Quî E. sublimissimus Spiritus, perfectissima divinitas, huc usque indignitatis deicietur? Sit verò hæc ignobilium, h. e. materiatorum unio, quorum partes quantitativas appellamus, in Spiritum autem, vel creatum etiam, nullo modo cadit.

XXIII. Sed personalem, ut diximus profitemur Unionem, duarum naturarum, divinæ & humanæ in Jesu Christo. Denominanda enim est unio ab ἐνοποιῶ ὄρφ, termino, ut sic loquamur, Unificante, per quem fiunt unum, quæ ununtur. At hîc inter naturas in Christo est ὑπόστασις τῆς λόγος. Quam propterea terminum ad quem Unionis, & Unionem ipsam ὑποστατικῶν personalem vocitamus, personalem non personarum, naturarum non naturalem.

XXIV. Hanc definimus, Veræ & integræ humanitatis ex substantiâ Mariæ virginis Matris in ipsam personam Filij Dei assumptionem, ut una sit persona θεάνθρωπος absque naturam confusione.

XXV. Probant eam Scripturæ dicta Joh. 1. 14. ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, 1. Tim. 3. v. ult. θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ Col. 2, 9. ἐν αὐτῷ (τῷ Χριστῷ) κατοικεῖ πᾶν τὸ πλῆρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, Heb. 2, 16. ἵνα δὴ πῶς ἀγγέλων ὄπλα μβάνειναι, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ὄπλα μβάνεται. 1. Joh. 4, 2. πᾶν πνεῦμα ὁ ὁμολογῆ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν.

XXVI. Quæ, ut alia plura verissimè inferunt personalem unionem, & simul ex hæc 1. Naturarum communicationem eam, propter quam coneretur unius naturæ de conureto alterius naturæ prædicatur. + XXVII.

Personalis dicitur non prope quasi una persone communicata
sed ratione termini ad quem sub uno termino
omni in unum sunt

absent. est emphasis in hoc assumptionis

+ Et hæc prædiciones sive personæ hypersonales, quæ sunt tales qualis est
per unio h. e. mirabiliter singularis et singulariter mirabilis
quæ est def. in h. coneretur unius nat. prædicatur de conereto alio
unius nat. et sive dicitur et naturam ad se unio
ationem, nempe personalem e. g. Deus est homo
et homo est Deus. filij huius est filij Dei

I I.

Præstantissimo Dn. Respondenti.

Hic scopus, hoc centrum, toto quod Codice sacro
 Obtinet & regnat, CHRISTUS, tibi nobile Thema
 Extitit, ô KLESCHI: Res ardua: quid petis ultra?
 Hoc tibi si magnum si solum Thema laboris
 Et studii maneat, satis est: nil expetis ultra.
 Hoc Duce perficies feliciter omnia cepta.

*Hæc optimi affectus testandi
 ergo, lubens apposuit*

M. Johan. Reinhardus Mang, Austrius.
 SS. Theol. Stud.

I I I.

Daniel Cleschius Igloviensis.

ἀνάγκη

Visne de illis angi: hoc celsius.

Sunt quos delectant crudelis prælia Martis,
 Heroumq; vehunt nomina ad astra poli.
 Abdita Nature sunt qui mysteria tentant
 Scrutari, & quicquid maximus orbis habet.
 Anxius at quid Tu sat agis disquirere, Cleschi?
 Hæcine? numve aliud celsius hisce petis?
 De CHRISTO tibi materies dignissima visa est,
 Quo nihil hic totus celsius orbis habet.
 Regis & intrepidâ felici fidere mente
 Cæprum defendas, auxiliante Δόγῳ,
 Hungaria inde fluant ut plurima commoda nostra:
 Præmia non deerunt digna labore tuo.

Ita
 Charissimo suo & Conterraneo & Amico
 veteri gratulatur & vovet

Bartholomæus Busæus, L.H.
 SS. Th. & Ph. St.

F I N I S.